

Zahrádky

Brontosauři

1. Večer zapálil svíčky okolních lamp,
ruku na tváři, ze mě si čteš,
holka, tam smutku je na knížku, a já nevím, co s ním,
pravda s nepravdou, láska i lež.

2. A písničky smutný, že ze slz by déšť
pokryl zahrádky nad Berounkou,
tak směj se a mluv, ať cítím, že jseš,
já skloním se nad panenkou.

- R: Já oči tvý, když bouří se a lesknou, jak když spíš,
a když se nade mnou sklopí, mám rád,
jsi štěstí, co splétá mi smích na dlaních,
jsi můj jedinej hřích.

3. Večer zapálil svíčky okolních lamp,
a ty chodíš, jak bych nebyla snad,
těch večerů, co myslela jsem na tebe, víš,
jak bys odněkud zdaleka spad'.

- R:
- R: + jsi můj jedinej hřích ...